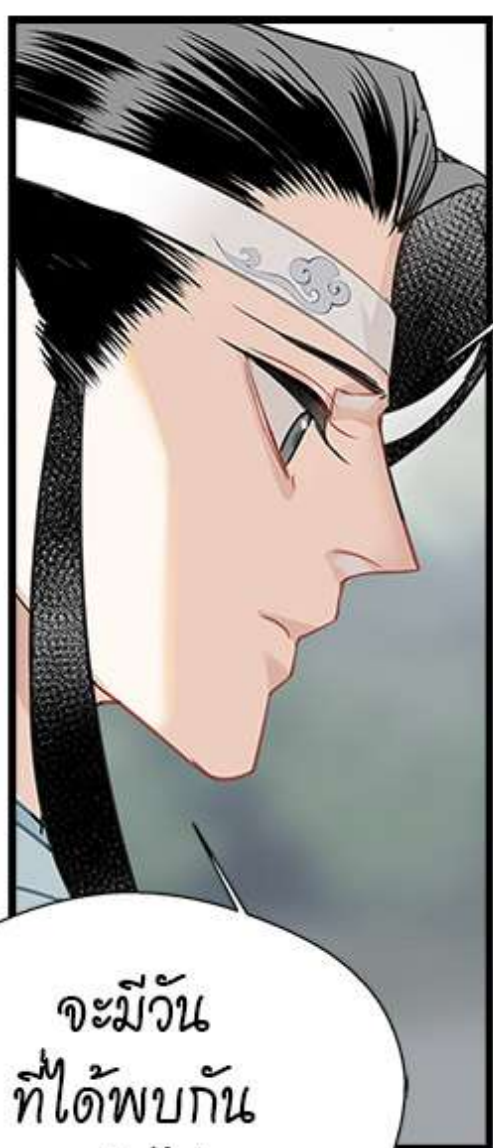

ไม่รู้ว่ทั้งสองท่าน

จะมีวัน
ที่ได้พบกัน
หรือไม่

เรื่องนี้แหละ

เป็นเรื่องราวที่ซับซ้อน
อย่างมากเรื่องหนึ่ง...

หลังจากที่ข้า
เล่าเรื่องนี้จบ

เจ้ากากเดน
เซวียหยางนั้น!
ตายง่ายเกิน
ไปแล้ว!

ถ้าเซียนจื่ออยู่ที่นี่
ข้าจะปล่อยเซียนจื่อ
กัดเขาให้ตายเลย!

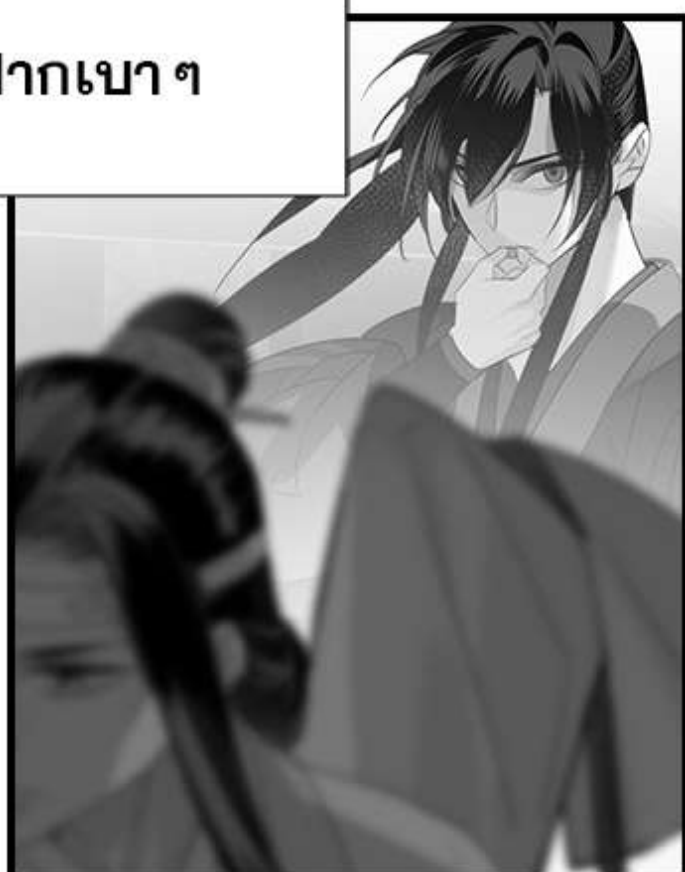

ความจริงแล้ว
หลังจาก
เซวียหยางตาย

ข้าฉิวปากเบาๆ

เงินหนึ่งก๊าล่าถอย
ไปทันที

หลานจ๋านเห็นทุกอย่าง
แต่ไม่พูดอะไร
เพียงพูดอย่างสุขุมว่า...

ไปเถิด

ตอนพวกเรากำลัง
เตรียมตัวเดินทาง

ข้าพหลันมองเห็น
สิ่งที่ดูราวกับ
โดดเตี้ยวเตี้ยวตาย

กำป็นนี้
กำไว้แน่นมาก

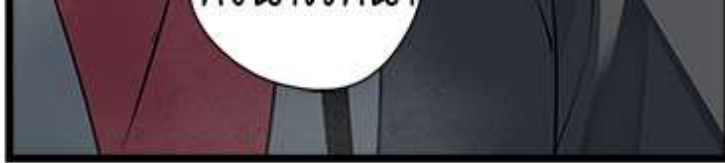
หลังจากแกะออกอย่างลำบาก
พบว่าในอุ้งมือกำลูกกวาด
เล็ก ๆ ไว้อยู่หนึ่งเม็ด

ลูกกวาดนั้น
สีคล้ำเล็กน้อย
กินไม่ได้แน่นอน

ถูกกำไว้แน่นเกินไป
จนแตกละเอียด
ไปแล้วบางส่วน

เหตุการณ์หลังจาก
คดีฆ่าล้างตระกูลนาง

ยังไม่ทันได้บอกเจ้า

หึ่ม?

นางผิงนั้นตายอย่างไร?
เป็นใครที่ตัดมือตัดเท้า
คนในตระกูลที่รอด
จนตาย?

ข้าได้ถามประโยคนี้ระหว่าง
ทางไปสุสานตระกูลนาง

และกระบี่เล่มนั้นที่ฟันพวกเขา
ดูจากบาดแผลแล้ว

ก็คือ ขวงหัว
กระบี่พกของเสี่ยวชิงเฉิน

เป็นฝีมือเซวียหยาง
เขาใช้กระบี่ขวงหัวของ
ท่านนักพรตเสี่ยวชิงเฉินฆ่า
ตระกูลของนางผิงทั้งหมด!

เดรัจฉาน
ก็เทียบไม่ติด!
ตายแล้วก็ไม่ยอม
ปล่อยคนอื่นไป!

แต่ว่า...

ทำไมใช้การตัด
แขนขาเพื่อแสดงถึง
“บทลงโทษ” ละ?

เหตุใดจึง
ผลักดันไปหลายปี
ถึงฆ่านางผิง
สำเร็จ?

เหตุใดต้องใช้ช่วงหัว
แต่ไม่ใช่เจ็ยงใจของเขา
กันล่ะ?

แล้วทำไมยังต้อง
ควักดวงตาของนางผิง
ออกมาด้วย?

ผลัดไปหลายปี
เพราะเขาทำเรื่องพวกนี้
หลังจากเสียชิงเงินตาย

“บทลงโทษ”
อย่างการตัดแขนขา คือ
เขาสร้างโศกนาฏกรรมของ
เสียชิงเงินอย่างอ้อมๆ

การใช้ชวงหัว
คือหมายถึงเขา
สำเร็จโทษแทน
เสียชิงเงิน

การควักดวงตา
คือต้องการทำให้เขา
กลายเป็นอย่าง
เสียชิงเงิน

น่าขัน

เขา
“ลงโทษ” นางผิง?
นางผิงทำร้าย
เสียชิงเงินหรือ?

หากเป็นตามที่พูด
คนที่ควรถูกตัด
แขนขาที่สุดคือ
เขาต่างหาก!

ใช่ เขาเพียงกำลัง
ระบายความไม่เต็มใจ
ของตนเอง

ดังนั้นข้าจึงบอกว่า
เซวียหยางน่าชิงชัง
น่าเวทนา สมควรตาย

คนเราช่าง
ซับซ้อนยิ่งนัก...

แม่นางอาชิง
แม่นางอาชิง!!!

ฮือออออ
ทั้งยังน่าเศร้า
มากด้วย...